

T(R)ÒPICS

La censura i Hitler

ματθαυ, 13/01/07

MARCEL·LÍ BORRELL
COL·LABORADOR PERIODÍSTIC

Aquest any els Reis Mags d'Orient (millor dit, les reines maques de casa) m'han portat cinc quilos de literatura. "Contra la censura. Ensayos sobre la pasión por silenciar" (Mondadori, Debate) del Nobel John Maxwell Coetzee. Aquest volum d'uns tres-cents grams de pes, especifica el marc moral i filosòfic on opera la censura. Els quatre quilos i set-cents grams restants corresponen als dos totxos de "Hitler" (Ediciones Península) d'Ian Kershaw, màxima auto-

ritat del món mundial en Adolf Hitler... Pel que porto devorat, "Contra la censura" revela els automatismes de prepotència i control de la censura exercida per supervisar els mitjans de comunicació i la censura que vigila les arts. Argumenta els límits de la llibertat d'expressió que topen amb els de la llibertat vigilada. De com elsensors, que diuen actuar en bé de la comunitat, no són més que guardians (conservadors) dels costums. Tot citant el John Stuart Mill de "Sobre la llibertat", ¿és la societat la que necessita protecció contra l'individu, o el que cal es protegir els drets de l'individu contra la tirania de l'opinió i el sentiment dominants? I per un

reflex associatiu penso en la censura aplicada a Carles Santos. Amb tot el respecte democràtic, goso recomanar la lectura de Coetzee al president de la Diputació de Lleida (militant d'Esquerra Republicana) així com al director de l'IEI. Per cert, tret dels implicats directes i adlàters, encara és hora que la intel·lectualitat lleidatana, artistes, escriptors i demés esperits lliures, no hagin dit ni mu sobre aquest atemptat. El seu silenci és el dels corders? Altra ocasió perduda (i van?) per debatre l'estat de la qüestió cultural i artística d'una ciutat anestesiada, panxacontenta, instal·lada en la boira perpètua de la mediocritat... Pel que fa a "Hitler",

sempre m'ha interessat la tragèdia de la Segona Guerra Mundial. Potser perquè jugant de crio pel carrer Sant Anastasi (abans de la guerra civil, Democràcia, com avui), en acabar el conflicte mundial, el carrer es va omplir de nens i nenes com nosaltres, però amb una diferència que cridava la nostra atenció: eren rosos i ulls blaus. Eren orfes alemanys acollits per famílies afectes al règim franquista. Les demés no és que no volessin fer-ho. No tenien mitjans. Com deia, confio que la monumental biografia de Hitler que ha documentat el britànic Ian Kershaw, em serveixi per comprendre perquè una societat moderna, culta, tecnològicament avançada i summament burocratitzada com l'alemanya, va rendir-se a la retòrica d'un Hitler messiànic. Dictador elegit en eleccions lliures, no pas imposat. Dictador de dictadors.